

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0357/2012

31.10.2012

ZIŅOJUMS

par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (pamatojoties uz Padomes ikgadējo ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku)
(12562/2011 – 2012/2138(INI))

Ārlietu komiteja

Referents: *Arnaud Danjean*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
MAZĀKUMA VIEDOKLIS	21
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	22

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (pamatojoties uz Padomes ikgadējo ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku) (12562/2011 – 2012/2138(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārlietu un drošības politiku un jo īpaši ziņojuma daļu, kas attiecas uz Eiropas kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP) (12562/2011 – C7-0000/2012),
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2012. gada 23. jūlija ziņojumu Padomei,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 23. jūlija secinājumus par KDAP,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 1. decembra secinājumus par KDAP,
- ņemot vērā Ģentes iniciatīvu attiecībā uz spējām, par kuru tika paziņots ES aizsardzības ministru neoficiālajā sanāksmē 2010. gada septembrī,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3., 24. un 36. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību 43. punktu¹,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību V sadaļu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus,
- ņemot vērā Eiropas drošības stratēģiju „Droša Eiropa labākā pasaulē”, ko Eiropadome pieņēma 2003. gada 12. decembrī, un ziņojumu par tās īstenošanu „Sniegt drošību mainīgā pasaulē”, ko Eiropadome apstiprināja 2008. gada 11. un 12. decembrī,
- ņemot vērā 2010. gada 10. marta rezolūciju par Eiropas drošības stratēģijas un Eiropas kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu²,
- ņemot vērā 2010. gada 23. novembra rezolūciju par civilmilitāro sadarbību un civilo un militāro spēju attīstīšanu³,
- ņemot vērā 2011. gada 11. maija rezolūciju par kopējās drošības un aizsardzības politikas attīstību pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā⁴,
- ņemot vērā 2011. gada 14. decembra rezolūciju par finanšu krīzes ietekmi uz aizsardzības

¹ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

² OV C 349 E, 22.4.2010., 63. lpp.

³ OV C 99 E, 3.4.2012., 7. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P7-TA(2011)0228.

nozari ES dalībvalstīs¹,

- ņemot vērā Padomes 2012. gada 15. oktobra secinājumus par situāciju Mali,
 - ņemot vērā Reglamenta 119. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A7-0357/2012),
- A. tā kā pašreiz notiek būtiskas pārmaiņas ģeostratēģiskā kontekstā, kurā darbojas Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) un KDAP, jo īpaši saistībā ar satricinājumiem Tuvajos un Vidējos Austrumos un Ziemeļāfrikā (revolūcijas, konflikti un/vai režīma maiņa Lībijā, Tunisijā, Ēģiptē un Sīrijā), ar tādu jaunu dalībnieku parādīšanos starptautiskā līmenī, kuriem ir reģionāla un pat globāla mēroga mērķi, un ar Amerikas Savienoto Valstu aizsardzības politikas prioritāšu pārorientāciju uz Āzijas un Klusā okeāna reģionu;
- B. tā kā tajā pašā laikā draudi globālajai drošībai, kā arī ar to saistītās problēmas palielinās un tam par iemeslu ir neziņa, kura saistīta ar to valstisku un nevalstisku dalībnieku (piemēram, teroristu organizāciju) attieksmi, kas iesaistīti programmās, kuras bīstami veicina masu iznīcināšanas ieroču (tostarp kodolieroču) izplatīšanos, ar vietēja rakstura krīžu saasināšanos ES kaimiņvalstīs, kas rada būtiskas reģionālas sekas, piemēram, pašreizējā konfliktsituācija Sīrijā, ar pārejas procesa neparedzamību arābu valstīs un to drošības aspektiem (piemēram, Lībijā un Sināja pussalā), ar Pakistānas un Afganistānas attīstību pēc tam, kad no šīm valstīm tiks izvesti NATO spēki, un ar terorisma draudu palielināšanos tādos Āfrikas reģionos kā Sāhela, Āfrikas rags un Nigērija;
- C. tā kā klimata pārmaiņas ir plaši atzītas par būtisku dzinējspēku, kas palielina draudus pasaules drošībai, mieram un stabilitātei;
- D. tā kā Eiropas Savienībai ir jāreaģē uz šiem draudiem un problēmām, demonstrējot vienprātību un tādējādi nodrošinot konsekvenci, rīkojoties saskaņā ar dalībvalstu solidaritātes principu un izmantojot visus līdzekļus un instrumentus, kas ir tās rīcībā, lai nodrošinātu mieru un drošību tās iedzīvotājiem;
- E. tā kā KDAP, kas ir neatņemama KĀDP sastāvdaļa un kuras mērķi ir izklāstīti LES 21. pantā, piešķir Savienībai operatīvās spējas, kas ir balstītas gan uz civiliem, gan militāriem resursiem;
- F. tā kā KDAP ir jākonsolidē tās ieguldījums miera un stabilitātes veicināšanā pasaulē ar tādu misiju un operāciju palīdzību, kuras tiek veiktas, īstenojot visaptverošo pieeju, ko Eiropas Savienība piemēro attiecībā pret kādu valsti vai reģionu, kā arī atbilstoši ANO Statūtiem izmantojot daudzpusēju sadarbību starptautisko organizāciju ietvaros un ar tām, jo īpaši ANO, un reģionālajās organizācijās;
- G. tā kā atbrūošanās un ieroču neizplatīšana ir nozīmīga KDAP daļa, kas ir jāuzsver ES politiskajā dialogā ar trešām valstīm, turklāt tā kā tas ir arī ES pienākums, kuru tā

¹ Pieņemtie teksti, P7-TA(2011)0574.

uzņēmusies saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem un konvencijām; tā kā šīs saistības pilnībā atbilst KDAP mērķim veidot civilo un militāro kapacitāti;

- H. tā kā ar Lisabonas līgumu tika ieviesti būtiski jauninājumi, saskaņā ar kuriem ir nepieciešams pastiprināt KDAP, taču tā kā tie joprojām netiek pilnībā izmantoti;
- I. tā kā kopš 2003. gada ES saskaņā ar Eiropas drošības un aizsardzības politiku (KDAP) ir nosūtījusi 19 civilās misijas un uzsākusi 9 militāras operācijas un tā kā pašlaik tiek īstenotas 11 civilās un 3 militārās operācijas,

KDAP STRATĒGISKAIS PAMATS

Jauns stratēģiskais pamats

1. uzsver, ka Eiropas Savienības mērķis ir kļūt par globāla mēroga politikas dalībnieci starptautiskajā arēnā, lai veicinātu mieru un drošību visā pasaulē, aizsargātu savas intereses pasaulē un garantētu savu pilsoņu drošību; uzskata, ka ES ir jābūt spējīgai pildīt savas saistības, saskaroties ar draudiem, krīzēm un starptautiskiem konfliktiem, jo īpaši kaimiņvalstīs; uzsver, ka ES ir jābūt konsekventai attiecībā uz tās politiku un ātrāk, kā arī efektīvāk jāuzņemas iepriekš minēto saistību pildīšana;
2. šajā sakarā uzsver, ka ES ir jāaizstāv sava stratēģiskā autonomija, īstenojot stingru un efektīvu ārlietu, drošības un aizsardzības politiku, kas tai vajadzības gadījumā ļaus darboties patstāvīgi; uzsver, ka minētā stratēģiskā autonomija ir iluzora bez reālām civilajām un militārajām spējām; atgādina, ka šīs stratēģiskās autonomijas pamats tiek veidots, pienācīgi ņemot vērā esošās alianses, īpaši NATO, vienlaikus saglabājot ciešu transatlantisko saikni, kā uzsvērts LES 42. pantā, kā arī ievērojot un nostiprinot patiesu daudzpusējību, kas ir vadošais princips ES starptautiskajām krīzes pārvarēšanas operācijām;
3. pauž bažas par stratēģiskas lejupeļsmes iespējamību, kas apdraud ES, ne tikai tāpēc, ka tiek samazināti aizsardzības budžeti pasaules un Eiropas finanšu un ekonomikas krīzes dēļ, bet arī tāpēc, ka savu nozīmi salīdzinoši un pakāpeniski zaudē ES krīžu pārvarēšanas instrumenti un spējas, jo īpaši militārie; norāda arī uz to, ka negatīva ietekme ir tam, ka dalībvalstīm trūkst apņēmības šajā jomā;
4. uzskata, ka Savienībai ir nozīmīga loma, jo tā sniedz dalībvalstīm un to iedzīvotājiem drošību; uzskata, ka Savienībai ir jācenšas nostiprināt savu un kaimiņu reģionu drošību, lai neatdotu to citu rokās; uzstāj uz to, ka ES ir jābūt spējīgai sniegt jēgpilnu ieguldījumu miera uzturēšanas operācijās visā pasaulē;
5. norāda, ka Eiropas drošības stratēģiju, kuras izstrāde sāka 2003. gadā un pabeigta 2008. gadā, neraugoties uz to, ka tajā iekļautā analīze un apgalvojumi joprojām ir pamatoti, sāk apsteigt notikumi un tā vairs nav pietiekama, lai izprastu pašreizējo stāvokli pasaulē;
6. tādēļ atkārtoti aicina Eiropadomi uzdot Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un augstajai pārstāvei pasūtīt Balto grāmatu par drošību un aizsardzību ES, kurā būtu definētas ES stratēģiskās intereses uz mainīgo draudu fona un ņemtas vērā dalībvalstu drošības spējas, ES iestāžu spēja efektīvi īstenot drošības un aizsardzības politiku, kā arī partnerības, kurās

ES ir iesaistījusies, īpaši partnerības ar kaimiņvalstīm un NATO, un kurā būtu ņemti vērā mainīgie draudi un tendences attiecībās ar mūsu sabiedrotajiem un partneriem, kā arī ar jaunietekmes valstīm;

7. uzsver, ka liela nozīme ir stratēģiskajam satvaram, kas būs ES ārējās darbības pamatā un kurā būs skaidri definētas drošības politikas prioritātes;
8. norāda, ka šai Baltajai grāmatai ir jābalstās gan uz 2003. un 2008. gadā izveidoto Eiropas drošības stratēģiju koncepcijām, gan uz jaunām drošības koncepcijām, kas radušās pēdējos gados, piemēram, tādiem principiem kā pienākums aizsargāt, cilvēku drošība un efektīva daudzpusējība;
9. uzsver to, cik nozīmīgi ir Eiropas Aizsardzības aģentūrā, kā arī sadarbojoties ar NATO, veikt ES dalībvalstu militārās jomas stipro un vājo pušu tehnisku pārbaudi; uzskata, ka Baltā grāmata būs pamats Eiropas turpmākajai stratēģiskajai pieejai un nodrošinās KDAP ietvaros attīstāmo un iegūstamo civilo un militāro spēju stratēģiskās plānošanas vadību vidējā termiņā un ilgtermiņā;
10. atzinīgi vērtē Padomes 2012. gada 23. jūlija secinājumus par KDAP, kā arī Eiropadomes paziņojumu par aizsardzības jautājumiem 2013. gadā; mudina dalībvalstis un Eiropadomes priekšsēdētāju iesaistīt Eiropas Parlamentu Padomes sanāksmes gatavošanā;
11. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un augstās pārstāves ziņojumu par KĀDP galvenajiem aspektiem un galvenajām izvēles iespējām, kas daļēji bija veltīts drošības un aizsardzības jautājumiem; tomēr uzstāj, ka ir nepieciešams paaugstināt nospraustos mērķus attiecībā uz KDAP izstrādi; aicina dalībvalstis ar Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un augstās pārstāves atbalstu pilnībā izmantot šā Lisabonas līgumā paredzētā līdzekļa potenciālu saistībā ar daudzajām esošajām krīzēm, tostarp Eiropas kaimiņvalstīs notiekošajām, un tur, kur ASV no jauna definētā ietekme kļūst aizvien pamanāmāka;
12. atzinīgi vērtē Spānijas un Itālijas atbalstītās Veimāras iniciatīvas ieguldījumu KDAP programmas iedzīvināšanā, kā arī stimulu, ko tā devusi trijās galvenajās jomās — institūciju, operāciju un spēju jomā; aicina atbalstīt šo valstu izteikto apņemšanos turpināt īstenot KDAP vērīenīgā mērogā un uzskata to rīcību par modeli, kuram vajadzētu pievienoties un kuru vajadzētu īstenot arī visām pārējām dalībvalstīm;

KDAP visaptverošas pieejas centrā

13. atzinīgi vērtē Padomes 2012. gada 23. jūlija secinājumus par KDAP un paziņojumu, ka tiks iesniegts kopējs paziņojums par visaptverošo Eiropas Komisijas un augstās pārstāves pieeju; atgādina, ka gan Komisijai, gan augstajai pārstāvei šajos centienos vajadzētu iesaistīt arī Parlamentu;
14. uzsver, ka ES spēks salīdzinājumā ar citām organizācijām slēpjas tās unikālajā potenciālā mobilizēt visu veidu politiskos, ekonomiskos, attīstības un humānās palīdzības instrumentus, lai atbalstītu ES civilās un militārās krīzes pārvarēšanas pasākumus, misijas un operācijas, izmantojot vienu politisko struktūru (Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi), un ka šī visaptverošā pieeja nodrošina unikālu un plaši atzītu elastīgumu

un efektivitāti;

15. tomēr uzskata, ka visaptverošās pieejas īstenošanai ir jāgarantē, ka Savienība spēj reaģēt uz īpašajiem riskiem, izmantojot atbilstošus civilus un/vai militārus līdzekļus; uzstāj uz to, ka visaptverošajai pieejai ir jābalstās uz KDAP tādā pašā mērā, kā tā balstās uz citiem ārējās darbības instrumentiem;
16. uzsver, ka šo operāciju dēļ KDAP arī turpmāk jābūt galvenajam ES krīžu pārvarēšanas līdzeklim, jo tikai šī politika spēj piešķirt ticamību un politisko atpazīstamību Savienības darbībām, vienlaikus nodrošinot politisku kontroli;

Lisabonas līguma īstenošana

17. atgādina, ka ar Lisabonas līgumu ir izdarīti būtiski jauninājumi attiecībā uz KDAP, kuri joprojām vēl nav īstenoti; šajā sakarā pauž nožēlu par to, ka Komisijas priekšsēdētāja vietniece un augstā pārstāve nav ir ignorējusi iepriekšējās Parlamenta rezolūcijas, kurās pausts aicinājums aktīvāk un konsekventāk veicināt šādu, ar Lisabonas līgumu ieviesto jauno instrumentu izmantošanu:

- Padome var uzticēt misijas īstenošanu valstu grupai, lai aizsargātu Savienības vērtības un aizstāvētu tās intereses;
- ir atļauts izveidot pastāvīgu strukturētu sadarbību starp dalībvalstīm, kuras atbilst augstiem militāro spēju kritērijiem un kuras ir uzņēmušās stingrākas saistības šajā jomā, gatavojoties augstas sarežģītības misijām;
- līgumā ir iekļautas savstarpējās aizsardzības un solidaritātes klauzulas;
- Eiropas Aizsardzības aģentūrai ir uzticēti svarīgi uzdevumi attiecībā uz dalībvalstu militāro spēju attīstīšanu, tostarp attiecībā uz aizsardzības nozares industriālās un tehnoloģiskās bāzes nostiprināšanu, Eiropas spēju un bruņojuma politikas definēšanu un pastāvīgas strukturētas sadarbības īstenošanu;
- paredzēts izveidot sākumfondu misiju sagatavošanas darbībām, kas netiek finansētas no Savienības budžeta;

18. mudina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi nodrošināt nepieciešamo stimulu Lisabonas līguma potenciāla tālākai pilnveidošanai, lai Eiropas Savienībai būtu visas iespējas rīkoties starptautiskajā līmenī, īstenojot savu visaptverošo pieeju gan ar miermīlīgas ietekmēšanas līdzekļiem, gan vajadzības gadījumā ar stingrākiem pasākumiem un vienmēr saskaņā ar ANO Statūtiem;
19. aicina dalībvalstis aktīvi sadarboties ar Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi un ar Padomi, lai savās valstu aizsardzības stratēģijās pieņemtu Lisabonas līguma noteikumus attiecībā uz KDAP;
20. atzinīgi vērtē to, ka salīdzinājumā ar „Pētersbergas misijām”, kas paredzētas LES 43. pantā, ir paplašināts to misiju loks, kuras varēs veikt saistībā ar KDAP; tomēr norāda, ka šis mērķis vēl neatspoguļojas lēmumos, kas pieņemti pēc Eiropas Ārējās darbības dienesta izveides;

CIVILĀS UN MILITĀRĀS OPERĀCIJAS

21. uzsver, ka līdz šim KDAP ir sniegusi ieguldījumu krīžu pārvaldībā, miera uzturēšanā un starptautiskās drošības uzlabošanā; uzsver, ka tagad ir jābūt iespējai saistībā ar KDAP iesaistīties visu veidu krīžu noregulēšanā, tostarp ļoti asu konfliktu novēršanā kaimiņvalstīs, un ka tai ir jābūt pietiekami mērķtiecīgai, lai varētu reāli ietekmēt vietējo situāciju;
22. norāda, ka pašlaik tiek īstenotas 14 operācijas — 11 civilās un 3 militārās; atzinīgi vērtē 3 jaunu civilo operāciju uzsākšanu 2012. gada vasarā Āfrikas ragā (*EUCAP Nestor*), Nigērā (*EUCAP Sahel Niger*) un Dienvidsudānā (*EUAVSEC South Sudan*), kā arī civilās misijas plānošanu, lai atbalstītu robežkontroli Lībijā; uzskata, ka šīs misijas ir pirmais signāls, kas liecina par KDAP programmas atdzīvināšanu; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot sistēmu, ar kuras palīdzību tiek gūtas atziņas no iepriekšējām misijām un operācijām;
23. tomēr pauž nožēlu, ka ES pilnībā neizmanto KDAP piedāvātos militāros instrumentus, lai gan KDAP varēja pamatoti izmantot, lai iesaistītos vairāku krīžu pārvarēšanā, tostarp Lībijā un Mali; uzsver to, ka drošības sektora reformas jomā ir jāizvērtē iespēja sniegt palīdzību Arābu pavasara valstīm, īpaši Ziemeļāfrikas valstīm un valstīm, kas atrodas Sāhelas reģionā; šajā sakarā aicina pilnveidot pašreizējo potenciālo militāro operāciju plānošanu un tajā pašā laikā aicina atkārtoti izvērtēt pašreizējās misijas;
24. aicina dalībvalstis saskaņot vārdus ar darbiem un izmantot pašreizējos līdzekļus, protokolus un vienošanās, lai KDAP rīcībā nodotu to spējas, piemēram, kaujas vienības vai apvienotās taktiskās grupas;

Rietumbalkāni

25. atgādina un atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Savienības klātbūtne Rietumbalkānos ir nozīmīga gan politiskā, gan stratēģiskā, gan simboliskā ziņā, un tas minētajā reģionā ir veicinājis mieru un drošību; tomēr norāda, ka šajā reģionā joprojām pastāv vairākas problēmas, tādējādi pārbaudot Savienības uzticamību; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi un Padomi no jauna pārskatīt ES ieguldījumu drošības jomā Rietumbalkānos, īpašu uzmanību veltot tiesiskuma stiprināšanai, minoritāšu kopienu aizsardzībai un cīņai pret organizēto noziedzību un korupciju;
26. atzinīgi vērtē 2012. gada 30. jūnijā pabeigtās pirmās *EUPM* civilās misijas rezultātus Bosnijā un Hercegovinā, kura vienlaicīgi ar *EUFOR Althea* operāciju ļāva veicināt dialoga veidošanu starp šīs valsts galvenajām struktūrām, kā arī palīdzēja nostiprināt tiesiskumu;
27. norāda, ka 2004. gadā saktā *EUFOR Althea* operācija Bosnijā un Hercegovinā skaitliskā ziņā ir nepārtraukti samazināta; tādēļ atbalsta šīs misijas slēgšanu un jauna veida ES palīdzību Bosnijas un Hercegovinas bruņoto spēku spēju nostiprināšanas un apmācību jomā;
28. atbalsta lomu, kāda ir *EULEX* misijai Kosovā, kura tiek īstenota sarežģītā politiskā vidē, un atzinīgi vērtē tās mandāta pagarināšanu par vēl diviem gadiem līdz 2014. gada 14. jūnijam;
29. uzsver tās pozitīvo nozīmi, palīdzot Kosovai cīnīties pret organizēto noziedzību visos

līmeņos un izveidot tiesiskumu un tādas tiesu, policijas un muitas struktūras, kas ir brīvas no politiskās ietekmes atbilstoši starptautiskiem un Eiropas labas prakses piemēriem un standartiem; atzīmē misijas pārkonfigurēšanu un samazināšanu, uzskatot to par nepārprotamu līdzšinējā progresa pazīmi;

30. tomēr uzsver, ka joprojām jāiegulda liels darbs, lai *EULEX* pilnībā izpildītu tai uzticētos uzdevumus un iemantotu pilnīgu iedzīvotāju uzticību, jo īpaši Kosovā serbu kopienā; aicina šīs misijas pārstāvjus stiprināt to darbības Kosovā ziemeļos, rūpīgāk iesaistīties augsta līmeņa korupcijas gadījumu izmeklēšanā un attiecīgo personu saukšanā pie atbildības;
31. aicina *EULEX* Īpašās izmeklēšanas darba grupu turpināt rūpīgi un neatlaidīgi izmeklēt lietas, kas iekļautas Eiropas Padomes ziņojumā par iespējamu orgānu tirdzniecību; aicina *EULEX* ar pilnīgu to valstu atbalstu, kuras sniedz ieguldījumu šajā misijā; īstenot aculiecinieku aizsardzības programmu, tostarp aculiecinieku pārvietošanas pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek izmantotas stingras tiesiskās procedūras faktu noskaidrošanai;
32. konstatē, ka, lai garantētu drošību Kosovā, joprojām ir nepieciešama *KFOR* klātbūtne un ka sadarbība starp NATO militāro misiju un ES civilo misiju joprojām raisa daudzus jautājumus par efektivitāti un nākotni; tāpēc aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi regulāri sniegt ziņojumus par to, kā norit *EULEX* misija, kuras mandāta pagarināšanu līdz 2014. gada 14. jūnijam ir vērtējama atzinīgi, kā arī par sasniegtajiem rezultātiem un sasaisti ar NATO militārajiem pasākumiem;

Āfrikas rags

33. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības jauno stratēģiju attiecībā uz Āfrikas ragu, ar kuru paredzēts īstenot visaptverošu pieeju pirātisma apkarošanai un tā cēloņu novēršanai, kā arī atzinīgi vērtē Savienības vadošo lomu drošības jautājumos šajā reģionā, kā rezultātā tiek nostiprināta ES atpazīstamība un uzticamība krīžu pārvarēšanas jomā; atzinīgi vērtē ES Operāciju centra aktivēšanu 2012. gada maijā ar mērķi atbalstīt KDAP misiju darbību Āfrikas ragā;
34. norāda, ka minētajā reģionā pašlaik tiek īstenotas trīs operācijas (*EUNAVFOR Atalanta*, *EUTM Somalia* un *EUCAP Nestor*), un uzsver nepieciešamību saskaņot Eiropas darbības ar starptautiskās sabiedrības, galvenokārt Āfrikas Savienības, veiktajiem pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt, ka Somālija ir funkcionējoša un demokrātiska valsts; uzskata, ka ES Operāciju centrs veicina efektīvāku koordināciju saistībā ar stratēģiju, kas attiecas uz Āfrikas ragu;
35. tā kā Somālijas politiskajā un drošības situācijā ir notikušas izmaiņas, iesaka, lai dalībvalstis un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece un augstā pārstāve sadarbībā ar Somālijas likumīgajām iestādēm, Āfrikas Savienību (ĀS) un Starpvaldību attīstības iestādi (IGAD), kā arī Amerikas Savienotajām valstīm izskatītu iespēju sākt drošības sektora reformu;
36. atzinīgi vērtē *EUCAP Nestor* misijas sākšanu ar mērķi nostiprināt Džibutijas, Kenijas un Seišelu jūras spēkus un atbalstīt tiesiskumu Somālijā (sākotnēji Puntlendā un Somālilendā), veidojot atbildīgus piekrastes policijas spēkus un tiesu sistēmu, kurā tiek

pilnībā ievēroti tiesiskuma, pārredzamības un cilvēktiesību principi, aicina Tanzāniju akceptēt šo misiju;

37. prasa, lai *EUCAP Nestor* misija tiktu saskaņota ar citām iniciatīvām, kuras ir saistītas ar kuģošanas drošību, piemēram, *MARSIC* un *MASE*, kas tiek finansētas attiecīgi no Stabilitātes instrumenta un Eiropas Attīstības fonda līdzekļiem; ierosina paplašināt *EUCAP Nestor* misiju, iekļaujot tajā citas valstīs, tiklīdz tās būs izpildījušas nepieciešamos nosacījumus;
38. atzinīgi vērtē *EUNAVFOR Atalanta* operācijas būtisko ieguldījumu cīņā pret pirātismu Adenas līcī un Indijas okeāna rietumu daļā, kā arī tās ieguldījumu humānās palīdzības un jūras drošības jomā, lai aizsargātu Pasaules pārtikas programmas kuģus, kā arī citus neaizsargātus kuģus, un apstiprina tās mandāta pagarinājumu līdz 2014. gada decembrim; apstiprina arī šīs misijas darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot tajā piekrastes zonu un Somālijas teritoriālos ūdeņus un iekšējos ūdeņus; aicina dalībvalstis piešķirt šai operācijai atbilstošus jūras un gaisa spēku resursus un mudina tirdzniecības kuģus ievērot labu navigācijas praksi, lai mazinātu uzbrukuma draudus; atzinīgi vērtē ieguldījumu, ko *Atalanta* operācijā sniedza Nīderlande, nodrošinot kuģa aizsardzības grupu, kuras mērķis bija rūpēties par humānās palīdzības konvoju drošību, un aicina arī citas dalībvalstis sniegt šāda veida atbalstu;
39. apstiprina, ka pirātisms ir pielīdzināms organizētai noziedzībai un ka tirdzniecības brīvības un svarīgu jūras ceļu aizsardzības dēļ ir būtiski novērst ekonomisko ieinteresētību pirātismā un novērst pirātisma pamatcēloņus, ilgtermiņā iesaistoties labas pārvaldības sekmēšanā un pašpietiekamu, likumīgu ekonomisko iespēju nodrošināšanā iedzīvotājiem; aicina Komisiju un Padomi veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šīs darbības radīto finanšu plūsmu izsekojamību un atvieglotu informācijas apmaiņu starp *EUNAVFOR Atalanta* un Eiropolu;
40. uzsver *EUTM Somalia* misijas pozitīvo veikumu, kas tika panākta ciešā sadarbībā ar Ugandu, Āfrikas Savienību un ASV, apmācot vairāk nekā 3000 somāliešu jaunkareivju, no kuriem aptuveni 2500 jau ir iekļauti Somālijas drošības spēkos, un vienlaikus sekmējot tiesiskumu; lēš, ka šī misija ir jo īpaši uzlabojusi stāvokli Mogadišā un tās apkaimē, nostiprinot Somālijas un *AMISOM* drošības spēkus; mudina misijas darbību koncentrēt uz atbildīgu, pārredzamu vadības un kontroles struktūru izveidi, tādas finanšu sistēmas izveidi, kas nodrošinātu regulāru algu izmaksu, kā arī apmācīto kareivju minimāla dezertēšanas gadījumu skaita nodrošināšanu;
41. atbalsta *EUTM Somalia* misijas mandāta pagarināšanu līdz 2012. gada decembrim un to, ka tā ir vērsta uz Somālijas valsts drošības spēku vadības, kontroles, specializētajām un pašmācības spējām, plānojot apmācību funkcijas nodot vietējiem darbiniekiem; norāda, ka ES būs jāturpina minētā apmācība arī pēc 2012. gada, un tāpēc aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu izvērtēt iespēju, tiklīdz drošības situācija Somālijā to atļaus, pilnībā vai daļēji pārceļt šo apmācību uz valsts iestāžu kontrolētajām Somālijas daļām, ņemot vērā drošības situācijas uzlabošanu; iesaka ļaut *EUTM Somalia* ciešāk iesaistīties to darbinieku darbā pieņemšanas un vēlāk reintegrācijas procesā, kas saņem šo militāro apmācību;
42. uzsver, ka *EUTM* darbības modelis, kas prasa salīdzinoši zemas finanšu, materiālos un

cilvēkresursu ieguldījumus, ir spējis nodrošināt nozīmīgu ES lomu Austrumāfrikā reģionā, tāpēc to varētu izmantot arī citos reģionos, jo īpaši Sāhelā;

Sāhela

43. pauž lielas bažas par to, ka Sāhelā veidojas nestabilitātes zona, kurā tiek veiktas krimināla rakstura darbības, īpaši, narkotiku, ieroču un cilvēku tirdzniecība, apvienojumā ar radikālu teroristu grupu bruņotiem uzbrukumiem, kas apdraud šā reģiona valstu teritoriālo integritāti un kā rezultātā var izveidoties pastāvīgas visatļautības zona daļā Mali teritorijas, kas var izplatīties uz kaimiņvalstīm, būtiski palielinot apdraudējumu, kuram attiecīgajā teritorijā pakļautas Eiropas intereses un pilsoņi, jo ir jau bijuši slepkavību un nolaupīšanas gadījumi; tādēļ uzsver vajadzību atbalstīt stabilu valdību Mali, lai novērstu valsts sadalīšanos un šo problēmu izplatīšanos kaimiņvalstīs, ko šāda notikumu gaita varētu atstāt noziedzības un konfliktu izplatīšanās ziņā;
44. uzsver drošības apdraudējumu, ko šī situācija var radīt visai Eiropas teritorijai; šajā saistībā aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi un Padomi nekavējoties pilnībā īstenot ES Sāhelas stratēģiju, kas tika pieņemta 2011. gada martā, un veikt atbilstošus pasākumus drošības jomā, vajadzības gadījumā izmantojot KDAP misiju resursus, lai palīdzētu minētā reģiona valstīm nostiprināt spējas pārrobežu organizētās noziedzības un teroristu grupu apkarošanā;
45. atzinīgi vērtē *EUCAP Sahel Niger* misijas sākšanu ar konkrētu mērķi sniegt palīdzību Nigērai saistībā ar drošības problēmām; norāda, ka minētā misija pilnībā iekļaujas visaptverošajā Sāhelas stratēģijā, tomēr pauž pamatotu nožēlu par to, ka šī misija darbojas tikai vienā valstī, lai gan arī citām reģiona valstīm, jo īpaši Mali, ir būtiski steidzami nostiprināt to spējas un novērst apdraudējumu teritoriālajai integritātei;
46. atzinīgi vērtē Padomes 2012. gada 15. oktobra secinājumus par situāciju Mali, kuros ir iekļauts aicinājums nekavējoties nodrošināt, lai tiktu turpināta iespējamās KDAP militāras operācijas plānošana, jo īpaši izstrādājot krīzes pārvarēšanas koncepciju saistībā ar Mali aizsardzības spēku reorganizāciju un apmācību;
47. aicina turpināt operācijas plānošanu Mali bruņoto spēku pārstrukturēšanas atbalstam kopā ar *ECOWAS*, lai uzlabotu šīs valsts drošības spēku efektivitāti un ļautu tai atgūt kontroli pār savu teritoriju;

Lībija

48. atzinīgi vērtē Komisijas un dalībvalstu agrāk veiktos humānās palīdzības un civilās aizsardzības pasākumus Lībijā un tās kaimiņvalstīs, palīdzot ANO organizācijām; tomēr uzskata, ka krīze Lībijā būtu bijusi ES iespēja apliecināt savu vispusīgo rīcībspēju, tostarp vajadzības gadījumā ar militāriem līdzekļiem (pilnā ievērojot ANO Drošības padomes rezolūcijas), tādas lielas krīzes apstākļos, kura norisinās tās tuvākajās kaimiņvalstīs un tieši ietekmē apkārtējo stabilitāti; pauž nožēlu, ka dalībvalstīm trūkst kopīgas politiskās gribas un ideoloģisku iemeslu dēļ tās nevēlas, lai Savienība izmanto savas spējas, ļaujot tai īstenot tikai atbalsta funkcijas; ņem vērā dažu ANO Drošības padomes dalībvalstu nevēlēšanos atļaut ES sākt tās militāro operāciju humānās palīdzības atbalstam Lībijā;

49. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi ņemt vērā Lībijas krīzes laikā gūto pieredzi ne tikai ES iekšējo lēmumu pieņemšanas procesā, bet arī attiecībā uz NATO militāro iejaukšanos; tas jo īpaši jāņem vērā attiecībā uz tādiem aspektiem kā spēju izvērtēšana, taču galvenokārt attiecībā uz politisko saskaņotību un solidaritāti starp dalībvalstīm, kā arī ES sadarbību ar, pirmkārt, tās KDAP, otrkārt, NATO;
50. uzskata, ka ES ir svarīga loma institucionālajā pārejas procesā Lībijā, jo īpaši revolucionāro brigāžu dalībnieku demobilizācijas un integrācijas jomā, bruņoto spēku un policijas spēku pārveidošanā, kā arī sniedzot palīdzību sauszemes un jūras robežu kontrolē; pauž nožēlu, ka tiek novilcināta ES līdzdalības formulēšana drošības jomā un ka grūtības, kas saistītas ar šīs līdzdalības sagatavošanas un īstenošanas pasākumiem, sniedz brīvas iespējas īstenot divpusējas iniciatīvas, kuras nav paredzamas ne atpazīstamības, ne saskaņotības ziņā; atbalsta civilās misijas plānošanas darbu paātrināšanu robežkontroles atbalsta jomā;

Dienvidsudāna

51. norāda, ka ir sāktas *EUAVSEC South Sudan* misija, kuras mērķis ir uzlabot drošības situāciju Džubas lidostā; tomēr pauž izbrīnu par to, ka tika nolemts izmantot KDAP misiju, lai panāktu drošību šajā lidostā, lai gan to pašu varēja panākt Komisija, izmantojot savu Stabilitātes instrumentu;

Kongo Demokrātiskā Republika

52. uzsver Kongo Demokrātiskās Republikas nozīmi miera un stabilitātes nodrošināšanā Āfrikā un atbalsta *MONUSCO* darbību, kuras mērķis ir aizsargāt valsts austrumu daļā dzīvojošos civiliedzīvotājus;
53. atzinīgi vērtē ES centienus, īstenojot divas misijas — *EUSEC RD Congo* un *EUPOL RD Congo* —, kuru mērķis ir nostiprināt tiesiskumu šajā valstī; tomēr norāda, ka abas misijas ir pārāk mazas, ņemot vērā to uzdevumus un, lai iegūtu taustāmus rezultātus, ir aktīvi jāsadarbojas ar Kongo iestādēm;

Afganistāna

54. atzinīgi vērtē *EUPOL Afghanistan* misiju, kuras mērķis ir izveidot civilo policijas spēkus un tiesu sistēmu, ļaujot Afganistānas iedzīvotājiem pašiem uzņemties galveno atbildību šo uzdevumu īstenošanā saistībā ar vēlmi atjaunot Afganistānas valsti; uzsver, ka šī misija, kura turpināsies līdz 2013. gada 31. maijam un kura varētu tikt pagarināta līdz 2014. gada 31. decembrim, ir daļa no starptautiskās sabiedrības visaptverošiem centieniem sniegt iespēju Afganistānas iedzīvotājiem pašiem noteikt savu nākotni pēc NATO spēku izvešanas 2014. gadā; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi un Padomi kopā ar Parlamentu veikt padziļinātas diskusijas par izmaiņām Savienības visaptverošajā pieejā un par *EUPOL* misiju, īpaši saistībā ar Afganistānas nākotni pēc 2014. gada;

Palestīniešu pašpārvaldes teritorijas

55. uzskata, ka Palestīnas civilo policijas spēku apmācības misija *EUPOL COPPS*, kuras

mērķis ir palīdzēt Palestīnas pašpārvaldei izveidot nākotnē veidojamās Palestīnas valsts iestādes tādās jomās kā tiesībsardzība un kriminālā tiesvedība, ko pārvaldītu Palestīna un kas atbilstu starptautiskajiem standartiem, ir sekmīga; norāda, ka šī misija ir daļa no ES centieniem izveidot Palestīnas valsti, kas miermīlīgi pastāvētu līdzās Izraēlai;

56. pauž nožēlu par *EUBAM Rafah* misijas darbību apturēšanu pēc tam, kad *Hamas* pārņēma savā kontrolē Gazas joslu, kā arī par misijas dalībnieku skaita samazināšanu, vienlaikus uzsverot, ka šīs misijas saglabāšana reģionā apliecina ES vēlmi piedalīties jebkurā pasākumā, kas sekmētu dialoga veidošanu starp izraēliešiem un palestīniešiem; pauž nožēlu, ka Izraēlas valdība nav atļāvusi *EUPOL COPPS* misijas vadītājam vienlaikus pildīt arī *EUBAM Rafah* misijas vadītāja pienākumus un ka šīs misijas galvenā mītne atrodas Telavivā, nevis Austrumjeruzalemē;

Gruzija

57. uzsver *EUMM Georgia* novērošanas misijas pozitīvo nozīmi, kas jo īpaši izpaudusies, atbalstot dialoga veidošanu un uzticēšanos veicinošus pasākumus starp pusēm, taču pauž nožēlu, ka šīs misijas spēkiem joprojām nav atļauts darboties okupētajās Abhāzijas un Dienvidosetijas teritorijās, kurās iebrukušo Krievijas karaspēku Eiropas Parlaments, NATO, Eiropas Padome un dažas dalībvalstis ir atzinušas par okupācijas spēkiem;

Irāka

58. norāda uz *EUJUST LEX-Iraq* misiju, kuras mandāts ir pagarināts līdz 2013. gada 31. decembrim un kura ir pirmā integrētā ES „tiesiskuma misija”, kuras mērķis ir sekmēt tādas profesionālas krimināltiesību sistēmas izveidi Irākā, kuras pamatu veidotu tiesiskuma principi; tomēr atzīst, ka stāvoklis Irākā vēl nav pilnībā nostabilizējies, ko apliecina regulārie uzbrukumi šajā valstī, turklāt situāciju vēl vairāk pasliktina neskaidrā reģionālā situācija;

No pieredzes gūtās atziņas

59. norāda uz to, cik svarīgi ir mācīties no KDAP misijās un operācijās gūtās pieredzes, un atzinīgi vērtē darbu, ko šajā saistībā veic Eiropas Ārējās darbības dienesta Krīžu pārvarēšanas un plānošanas direktorāts (CMPD) un Eiropas Savienības Militārais štābs (ESMŠ); uzdod Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un augstajai pārstāvei regulāri sniegt ziņojumu Parlamentam par paveikto šajā jomā;

60. uzskata, ka īpaši svarīga ir pieredze civilajās misijās un operācijās, norāda, ka ES ir veikusi pamatīgu darbu šajā jomā, kuram ir apbrīnojami rezultāti; uzskata, ka ES civilo operāciju pievienotā vērtība jāņem vērā darbības saskaņošanā ar mūsu partneriem un sabiedrotajiem starptautisku krīžu pārvaldībā;

OPERĀCIJU VADĪBAS SPĒJAS UN STRUKTŪRAS

61. norāda, ka Savienības militārajās operācijās joprojām ir grūtības nodrošināt nepieciešamos spēkus un KDAP uzticamību apdraud uzticamu spēju trūkums; tāpēc aicina dalībvalstis arī turpmāk būt gatavām nodrošināt personālu un kvalitatīvu aprīkojumu;

62. atzīst, ka EĀDD krīžu pārvarēšanas struktūrām joprojām trūkst gan civilā, gan militārā personāla, no kā cieš tā reaģētspēja un kas zināmā mērā mazina KDAP nozīmību; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi pēc iespējas ātrāk risināt šos jautājumus; uzsver nepieciešamību izveidot tiešu saikni starp Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un augsto pārstāvi un KDAP krīžu pārvarēšanas struktūrām;

Civilais personāls un spējas

63. norāda uz grūtībām, ar ko saskaras dalībvalstis saistībā ar piemērota personāla nodrošināšanu pienācīgā skaitā KDAP civilajām misijām; aicina Komisiju un EĀDD izpētīt veidus, kā dalībvalstīm varētu palīdzēt palielināt policijas darbinieku, tiesnešu un augsti kvalificētu valsts pārvaldes iestāžu darbinieku skaitu, kurus varētu sūtīt KDAP civilajās misijās;

64. norāda, ka Vispārējā civilā mērķa 2010. gadam darbība ir pagarināta, un atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta daudzgadu civilās spējas attīstības programma; aicina dalībvalstis un jo īpaši attiecīgās to ministrijas mobilizēties tās īstenošanai;

65. uzsver vajadzību papildus tām spējām, kas minētas saistībā ar Civilo virsuzdevumu, kurš attiecas uz policistiem, tiesnešiem un augsti kvalificētiem darbiniekiem valsts administrācijā, izstrādāt efektīvākas starpniecības pamatnostādnes un spējas, lai savlaicīgi un saskaņotā veidā nodrošinātu pietiekamus resursus starpniecības vajadzībām;

66. ar bažām norāda, ka dažās dalībvalstīs KDAP misijās iesaistāmo civilo darbinieku identificēšana, saskaņošana un iesaistīšana misijās joprojām cieš no tā, ka tiek izmantota atšķirīga valstu prakse un kritēriji; aicina uzlabot koordināciju dalībvalstu starpā un apzināt labas prakses piemērus šajā jomā;

67. šajā sakarā pauž nožēlu par Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un augstās pārstāves un dalībvalstu nevērību pret iepriekšējām Parlamenta rezolūcijām, kurās aicināts nodrošināt pietiekamu skaitu kompetentu civilo darbinieku un ievērojamas spējas; šajā saistībā atgādina par Padomes 2011. gada 21. marta secinājumiem par prioritātēm attiecībā uz KDAP civilajām spējām un uzskata, ka tie joprojām ir tikpat aktuāli, proti, ir nepieciešams:

- piesaistīt pietiekamu skaitu kvalificēta un apmācīta personāla;
- izstrādāt piemērotus līdzekļus misijām, tostarp pilnībā pabeigt instrumenta „Goalkeeper” izveidi; izstrādāt vieglāk pielāgojamus gatavošanās pasākumus; labākus mehānismus, lai nodrošinātu civilo misiju apgādi (tostarp izstrādāt pastāvīgu glabātavu risinājumu);
- turpināt īstenot civilajām misijām paredzētās sagatavošanās darbības, ievērojot attiecīgos LES noteikumus;
- pievērst lielāku uzmanību ietekmes novērtējumiem, kā arī ņemt vērā gūto pieredzi;
- nostiprināt sadarbību ar trešām valstīm un starptautiskajām organizācijām.

Militārais personāls un spējas

68. konstatē, ka ES patlaban saskaras ar ievērojamiem finansiāliem ierobežojumiem un ka dalībvalstis finansiālu, budžeta un politisku iemeslu dēļ neatkarīgi no tā, vai tie ir saistīti ar eiro zonas krīzi, pašlaik savus aizsardzības budžetus samazina vai labākajā gadījumā saglabā pašreizējā līmenī; uzsver, ka tam var būt negatīva ietekme uz to militārajām spējām un tādējādi arī uz ES spēju efektīvi pildīt savus miera uzturēšanas, konfliktu novēršanas un starptautiskās drošības uzlabošanas pienākumus;
69. norāda uz militāro spēju un bruņojuma palielināšanos Āzijā, jo īpaši Ķīnā; aicina veidot padziļinātu dialogu ar šo reģionu, uzsverot drošības un aizsardzības jautājumus;
70. uzsver, ka pēdējos gados bruņošanās un ārējās operācijas tādās valstīs kā Irāka un Afganistāna, kā arī Āfrikā, ieskaitot Lībiju, ir radījušas un turpina radīt ievējamu finansiālu slogu valstīm, kuras piedalījās vai joprojām piedalās šajās operācijās; norāda, ka šīm izmaksām ir tieša saistība ar ekipējuma novecošanu un nolietošanos un tās ietekmē valstu vēlmi iesaistīties KDAP operācijās, ņemot vērā to budžeta ierobežojumus un iespējas;
71. uzsver, ka visu ES dalībvalstu aizsardzības budžeti kopā, izsakot absolūtos skaitļos, ir lielāki nekā vadošo jaunietekmes valstu izdevumi, un tāpēc problēma ir ne tik daudz finansiāla, cik politiska, sākot no Eiropas rūpnieciskās un tehnoloģiskās bāzes noteikšanas līdz konkrētu darbības spēju apvienošanai savā starpā; norāda, ka konsorcijs, kopīgas iniciatīvas un apvienošanās projekti Eiropas uzņēmumu starpā var veicināt Eiropas aizsardzības nozares attīstību;
72. norāda, ka militārā darbība Lībijā, ko ar ASV atbalstu uzsāka Apvienotā Karaliste un Francija un vēlāk turpināja NATO, apliecina ne tikai dažu Eiropas dalībvalstu spēju iesaistīties ļoti saspringtās konfliktsituācijās, bet arī to grūtības turpināt veikt šādas darbības ilgtermiņā, kam par iemeslu ir nepietiekamas pamatspējas, piemēram, spēja nodrošināt degvielas uzpildi lidojuma laikā, informācijas vākšanas spēja vai precīzi vadāmās munīcijas pieejamība;
73. norāda uz 2011. gada 14. decembra rezolūciju par finanšu krīzes ietekmi uz aizsardzības nozari ES dalībvalstīs un uzsver, ka rezolūcijas ieteikumi attiecas uz dalībvalstu militāro spēju attīstīšanu, kas tiks īstenota tās apvienojot un kopīgi izmantojot;
74. atzinīgi vērtē divpusējus nolīgumus, piemēram, Francijas un Lielbritānijas līgumu militārās sadarbības jomā, un aicina pārējās dalībvalstis apsvērt šādu divpusēju vai daudzpusēju nolīgumu slēgšanu militārās sadarbības un integrācijas jomā kā nozīmīgu izmaksu ekonomijas instrumentu, kas var novērst centienu dublēšanos un kas veido pamatu KDAP un ES drošības integrācijas nākotnei;
75. pauž gandarījumu par Eiropas Savienības „apvienošanas un kopīgas izmantošanas” iniciatīvas pirmajiem panākumiem un atzinīgi vērtē Eiropas Aizsardzības aģentūras (EAA) darbu, kā rezultātā ir noteiktas 11 prioritārās darbības jomas; jo īpaši uzver progresu, kas panākts šādās četrās jomās: degvielas uzpilde lidojuma laikā, jūras novērošana, medicīniskā palīdzība un apmācība; tomēr aicina nodrošināt šai iniciatīvai stratēģisku pamatu;

76. tomēr pauž nožēlu, ka līdz šim, izmantojot minēto iniciatīvu, joprojām nav novērsti dokumentā „Vispārējais mērķis 2010. gadam” konstatētie trūkumi; norāda, ka dalībvalstis negribīgi uzņemas pienākumu būt par vadošo valsti kādā no ierosinātajiem 300 projektiem, ko 2011. gada aprīlī iesniedza ES Militārais štābs, resursu apvienošanas un kopīgas izmantošanas jomā;
77. gatavojoties aizsardzības jautājumiem veltītajai Eiropadomes sanāksmei, kas notiks nākamajā gadā, aicina dalībvalstis apzināt Eiropas Savienībā pastāvošās iespējas un nākt klajā ar ilgtspējīgu iniciatīvu, lai sāktu Eiropas aizsardzības plānošanas procesu;
78. atzinīgi vērtē EAA priekšlikumu izveidot brīvprātīgu rīcības kodeksu resursu apvienošanai un kopīgai izmantošanai, lai atvieglotu dalībvalstu sadarbību militāro resursu iegādei, izmantošanai un kopīgai pārvaldībai;
79. jo īpaši atbalsta projektu par degvielas uzpildi lidojuma laikā, kurš ietver arī iegādes komponentu; tomēr šajā sakarā pauž nožēlu par sagaidāmajiem viduvējiem rezultātiem centienos atjaunot esošās iespējas tā vietā, lai radītu jaunas iespējas; prasa, lai dalībvalstis saglabā šīs iniciatīvas eiropisko raksturu, un uzskata, ka Kopīgā bruņojuma sadarbības organizācija (*OCCAR*) būtu piemērota iegādes komponenta vadīšanai;
80. atzinīgi vērtē vienošanos, ko 2012. gada 27. jūlijā parakstīja Eiropas Aizsardzības aģentūra un *OCCAR* un kas ļauj institucionalizēt abu aģentūru savstarpējās attiecības, veidot ciešāku sadarbību militāro spēju attīstīšanas programmās un apmainīties ar klasificētu informāciju;
81. atgādina, ka to, ka Eiropas bruņotajiem spēkiem trūkst bezpilota izlūklidmašīnu, apliecināja arī karš Lībijā, un konstatē, ka Eiropā pašlaik konkurē divi *MALE* (ilga lidotspēja vidējā augstumā) bezpilota lidmašīnu projekti; norāda arī uz Francijas un Lielbritānijas sadarbību jautājumā par bezpilota kaujas lidmašīnām, uzsverot, ka tai nevajadzētu palikt vienīgajai sadarbības iniciatīvai un ka būtu jāsadarbojas arī ar citiem Eiropas partneriem;
82. uzskata, ka Eiropas Gaisa transporta pavēlniecības (*EATC*) izveide ir konkrēts piemērs sekmīgai „apvienošanai un kopīgai izmantošanai”, un uzsver, ka A400M gaisa flotes izveide šajā struktūrā ievērojami uzlabotu ES un tās dalībvalstu plānošanas spējas; mudina visas iesaistītās valstis iekļaut *EATC* visus iespējamus transporta līdzekļus; mudina tās dalībvalstis, kuras vēl nepiedalās *EATC*, piedalīties šajā struktūrā;
83. aicina Komisiju, Padomi, dalībvalstis un EAA apsvērt inovatīvu risinājumu ieviešanu, lai palielinātu ES plānošanas spējas, jo īpaši kā divpusēju perspektīvu — publisko un privāto partnerību gaisa transporta jomā, kuru veidotu neliela A400M flote, ar ko, pirmkārt, varētu piegādāt humāno palīdzību katastrofas skartajās vietās un, otrkārt, nogādāt KDAP misijām un operācijām nepieciešamos materiālu un darbiniekus;
84. uzsver, ka Eiropas spējas papildus jāattīsta, nostiprinot Eiropas aizsardzības rūpniecisko un tehnoloģisko bāzi; šajā sakarā atgādina to, kāda nozīme ir principam dot priekšroku Eiropas ražojumiem un Eiropas Iepirkumu aktam;
85. norāda, ka finanšu un budžeta krīze, kas skārusi Eiropas Savienību un tās dalībvalstis, liks

zaudēt esošo zinātību, ja Eiropas līmenī netiks uzsākta neviena liela mēroga divpusēja vai daudzpusēja programma, un krīze var izraisīt arī ļoti šauras specializācijas rūpniecības struktūras izzušanu; uzsver, ka vidējos Eiropas aizsardzības nozares uzņēmumus arī ietekmē ekonomikas un finanšu krīze un ka tie var radīt ekonomisko aktivitāti un darba vietas dažās ES dalībvalstīs;

86. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par programmu „Apvārsnis 2020” attiecībā uz turpmāku ES finansējumu civilajai un militārajai pētniecībai un iepirkumiem KDAP misiju vajadzībām; ar bažām norāda, ka pētniecībai un tehnoloģiju izstrādei piešķirto apropriāciju apjoms samazinās, kas ilgtermiņā ietekmēs Eiropas spējas saglabāt uzticamu aizsardzības kapacitāti, ražojot visu veidu bruņojumu un militāro aprīkojumu; atgādina par dalībvalstu saistībām palielināt līdzekļu piešķirumu 2 % apmērā no aizsardzības budžeta pētījumiem un tehnoloģijām aizsardzības jomā un atgādina, ka investīcijām pētniecībā un aizsardzības tehnoloģijās ir ievērojami rezultāti arī civilā izmantojuma ziņā;
87. atzinīgi vērtē jaunākās iniciatīvas un projektus kibertelpas aizsardzības jomā; mudina dalībvalstis ciešāk sadarboties ar EAA, pilnveidojot savas aizsardzības, īpaši kiberaizsardzības spējas, jo īpaši ņemot vērā uzticības veidošanu un resursu apvienošanu un kopīgu izmantošanu; atzinīgi vērtē kiberaizsardzības izvirzīšanu par vienu no EAA prioritātēm aizsardzības pētniecības un tehnoloģiju jomā;
88. atzinīgi vērtē Eiropas Aizsardzības aģentūras centienus saglabāt Eiropas aizsardzības rūpniecisko un tehnoloģisko bāzi, kā arī Barnjē/Tajāni [*Barnier/Tajani*] iniciatīvu izveidot Komisijas darba grupu, kuras pienākums būtu saglabāt un attīstīt šo stratēģisko līdzekli, kas paredzēts Eiropas Savienības un tās dalībvalstu autonomijas nodrošināšanai aizsardzības jomā; aicina Komisiju informēt Parlamentu par šīs darba grupas darbību un mudina turpmāk iesaistīt tajā arī Parlamentu;
89. prasa, lai dalībvalstis pilnībā piemērotu publiskā iepirkuma direktīvu aizsardzības jomā (2009/81/EK¹) ar mērķi nodrošināt lielāku aprīkojuma sadarbību un cīnīties pret tirgus sadrumstalotību, no kā bieži labumu gūst trešās valstis;
90. atzinīgi vērtē Komisijas 2012. gada 10. oktobra paziņojumu industriālās politikas jomā “Spēcīgāka Eiropas ražošana izaugsmei un ekonomikas atlabšanai”, kurā ir atzīts, ka aizsardzības nozare cieš no spēcīgas nacionālās dimensijas, un ir paziņots par to, ka tiks veidota visaptveroša stratēģija aizsardzības preču ražošanas nozares konkurētspējas atbalstam;
91. atgādina par to, cik svarīgs ir EAA izstrādātais spēju attīstīšanas plāns; aicina dalībvalstis to efektīvāk integrēt savos valsts plānošanas dokumentos un izrādīt lielāku vēlmi iesaistīties EAA projektos;
92. uzskata, ka Padomei un dalībvalstīm būtu vairāk jāatbalsta Savienības spējas, kā rezultātā varētu ietaupīt, savstarpēji izmantojot kopējos resursus, jo īpaši tas attiecas uz Eiropas Aizsardzības aģentūru, ES Satelītc centru un Eiropas drošības un aizsardzības koledžu;
93. mudina Padomi un dalībvalstis piešķirt Eiropas Aizsardzības aģentūrai pienācīgu

¹ OV L 216, 20.8.2009., 76. lpp.

finansējumu un nodrošināt to ar atbilstošu personālu, lai tā varētu izpildīt visus Lisabonas līgumā noteiktos pienākumus; uzsver, ka tas ir jāņem vērā, izstrādājot nākamo daudzgadu finanšu shēmu;

Kosmosa politika KDAP atbalstam

94. uzsver — ja ES vēlas lēmumu pieņemšanas un darbības autonomiju, tai ir nepieciešami pienācīgi satelītresursi tādās jomās kā satelītuzņēmumi, izlūkdatu vākšana, sakari un Kosmosa uzraudzība; uzskata, ka šajās jomās ir iespējams vēl vairāk apvienot un kopīgi izmantot resursus, kā to paredz pašreizējie nolīgumi, un ka to ir iespējams panākt, slēdzot divpusējus nolīgumus vai saistībā ar ES Satelīcentru un īstenojot tādas programmas kā *Helios*, *Cosmo-SkyMed* un *SAR-Lupe*; pauž cerību, ka *MUSIS* programma, kas aizstās pašreizējo novērošanas satelītu paaudzini, kļūs par modeli Eiropas valstu sadarbībai, sadarbībai ar EAA un Savienības politiski militārajām struktūrām;
95. šajā sakarā aicina Padomi un Komisiju izvērtēt ES finansiālās līdzdalības iespēju turpmākajās kosmiskās attēlveidošanas satelītu programmās, lai Savienības politiski militārās struktūras un EĀDD varētu izmantot satelītus dažādu uzdevumu izpildei un pēc pieprasījuma un atbilstoši savām vajadzībām iegūt krīzes skarto reģionu, kā arī to reģionu satelītattēlus, kuros paredzēts izvērst KDAP misiju;
96. atgādina par nepieciešamību ieguldīt Savienības līdzekļus *GMES* projektā, kam tāpat kā *GALILEO* programmai jāklūst par būtisku ES infrastruktūras daļu;

Ātrās reaģēšanas spēju stiprināšana

97. norāda, ka, neraugoties uz uzlabojumiem, kas veikti *ATHENA* mehānismā, iepriekšējās Parlamenta rezolūcijās un ES taktisko vienību izvietšanas doktrīnā, kā tika prasīts, piemēram, Veimāras vēstulē, līdz šim neviena vienība nav izvietota, lai gan šīs vienības var veidot pirmās intervences spēkus, gaidot, līdz tiem pievienosies citi papildspēki, kas varētu nodrošināt ilglaicīgāku darbību;
98. uzskata, ka šāda situācija mazina uzticību taktisko vienību instrumentam un KDAP kopumā, lai gan iespēja tās izvietot bija pirms kāda laika; aicina dalībvalstis arī turpmāk būt gatavām rīkoties un pildīt savas saistības attiecībā uz šo instrumentu, paturot prātā, ka, ņemot vērā finanšu un personāla ieguldījumu taktiskajās vienībās, par to neizmantošanu gadījumos, kad ir radusies iespēja, iestājas atbildība;
99. atkārtoti uzsver, ka *ATHENA* mehānisms ir turpmāk jāpielāgo, lai palielinātu kopējo izmaksu daļu un tādējādi nodrošinātu taisnīgu sloga sadalījumu militārajās operācijās un pārvarētu dalībvalstu nevēlēšanos uzņemties vadību KDAP misijās;
100. atbalsta krīzes pārvaldības procedūru pārskatīšanas procesu, kuram vajadzētu beigties šā gada beigās un nodrošināt iespēju operatīvāk uzsākt civilās un militārās KDAP operācijas; uzskata, ka krīzes pārvaldīšanas procedūrām ir jābūt rezervētām KDAP operācijām un tajās nevajag iekļaut citus instrumentus, kas varētu padarīt šīs procedūras sarežģītākas; atbalsta arī finansēšanas procedūru pārskatīšanu, lai palielinātu līdzekļu mobilizācijas

elastību un ātrumu;

Struktūras un plānošana

101. uzskata, ka Āfrikas ragā īstenoto misiju koordinēšanas funkciju nodošana Operāciju centram ir pirmais solis, lai izveidotu Eiropas operāciju plānošanas un vadības spējas, kam būtu pietiekami cilvēkresursi, kā arī pienācīgas sakaru un kontroles iespējas; tomēr pauž nožēlu, ka minētais centrs nav pastāvīga struktūra un netiek izmatots kā militāro un civilo misiju plānošanas un vadības centrs;
102. atkārtoti lūdz izveidot Eiropas Ārējās darbības dienestam pakļautu Eiropas Savienības operāciju ģenerālštābu (OHQ), kura uzdevums būtu plānot operācijas, kā arī vadīt tā civilās un militārās operācijas, ja nepieciešams, pastāvīgas strukturētas sadarbības ceļā;
103. norāda uz Padomes 2011. gada decembra secinājumos pausto vēlmi nostiprināt iepriekšējās plānošanas spēju; šajā sakarā atbalsta ES Militārā štāba pilnvaru paplašināšanu; uzskata, ka ES Militāro štābu šajā uzdevumā vajadzētu atbalstīt arī Operāciju centram;
104. pauž interesi par Situāciju centra sadalīšanu divās jaunās struktūrās — „Situāciju telpā” (*Situation Room*) un Informācijas centrā (Izlūkošanas centrā jeb *INTCEN*) — un atzinīgi vērtē to, ka *INTCEN* būs jāpaplašina, ja dalībvalstis vēlēsies attīstīt KĀDP un KDAP;
105. aicina izveidot pagaidu vai pastāvīgus drošības ekspertu amatus KDAP svarīgākajās Eiropas Savienības delegācijās, lai labāk risinātu drošības jautājumus; aicina apsvērt to iespējamo lomu drošības un agrīnās brīdināšanas profilakses jautājumos;

PARTNERĪBAS

ES un NATO

106. atzīmē, ka Eiropas Savienība un NATO, ko vieno Čikāgas augstā līmeņa tikšanās laikā atkārtoti apstiprinātā stratēģiskā partnerība, kopīgi darbojas vairākās teritorijās, piemēram, Kosovā, Afganistānā, kā arī kopīgi apkaro pirātismu Adenas līcī un Indijas okeānā; šajā sakarā atgādina, cik svarīga ir sekmīga sadarbība starp Eiropas Savienību un NATO;
107. uzskata, ka ES civilo un militāro spēju stiprināšana dos labumu arī NATO un palīdzēs radīt sinerģiju starp abām apvienībām;
108. norāda, ka strupceļš, kas saistīts ar Turcijas un Kipras domstarpībām, netraucē abām organizācijām atbilstošā veidā uzturēt politisku dialogu, izmantojot piemērotus kanālus, sadarboties, izmantojot „savstarpējus darbinieku kontaktus”, un saskaņot savas darbības; tomēr aicina atrisināt šo konfliktu, lai uzlabotu sadarbību starp abām organizācijām;
109. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības un NATO sadarbību militāro spēju jomā, jo īpaši ar mērķi novērst dublēšanos starp ES spēju apvienošanas un kopīgas izmantošanas iniciatīvu un NATO *Smart Defence*;
110. uzsver, ka ir būtiski ar kibertelpas drošību un aizsardzību saistīto praktisko sadarbību veidot, pamatojoties uz pastāvošo papildināmību aizsardzības spēju veidošanā, un uzsver

ciešākas koordinācijas vajadzību, jo īpaši attiecībā uz plānošanu, tehnoloģijām, apmācību un aprīkojumu šajā jomā;

111. pauž nožēlu par krīžu pārvarēšanas civilo struktūru veidošanu NATO, norādot, ka tās nelietderīgi dublējas ar spējām, kas jau ir izveidotas un labi attīstītas Eiropas Savienībā;

ES un Āfrikas Savienība

112. atzinīgi vērtē sadarbību starp ES un Āfrikas Savienību, kas vērsta uz miera un stabilitātes saglabāšanu Āfrikas kontinentā; norāda, ka Eiropas Savienība veicina miera un drošības sistēmas izveidi Āfrikā un šajā sakarā atbalsta Āfrikas Savienības un Āfrikas reģionālo organizāciju, piemēram, *ECOWAS* īstenotos centienus panākt mieru, mēģinot novērst nestabilitāti, nedrošību, kā arī terorisma draudus teritorijā no Āfrikas raga līdz Sāhelai;

113. atgādina, ka ES pirmā piešķirta finansējumu *AMISOM*, un uzsver, ka ir nepieciešams izstrādāt stratēģisku minētās operācijas nākotnes redzējumu;

ES un ANO

114. atzinīgi vērtē labo sadarbību, kāda izveidojusies starp Eiropas Ārējās Darbības dienestu un ANO Miera uzturēšanas operāciju departamentu; norāda, ka ES ar savām kaujas vienībām varētu nodrošināt pirmās intervences spēkus neatliekamās miera uzturēšanas operācijās, kamēr ieradīsies ANO spēki;

ES un EDSO

115. uzsver ES un EDSO sadarbības nozīmi kopēju interešu reģionos un jautājumos, kas saistīti, piemēram, ar konfliktu novēršanu, krīžu pārvarēšanu, pēckonfliktu rehabilitāciju, kā arī ar tiesiskuma veicināšanu un stiprināšanu; pauž gandarījumu par sadarbības iespēju paplašināšanu un padziļināšanu pēdējo gadu laikā, tomēr aicina veidot ciešāku koordināciju un sinerģiju krīžu un konfliktu risināšanā, izvairoties no centienu dublēšanās un izstrādājot izmaksu ziņā lietderīgas pieejas;

ES un trešās valstis

116. uzsver joprojām pastāvošo spēcīgas transatlantiskās saiknes nozīmīgumu un atzinīgi vērtē sadarbību starp Eiropas Savienību un ASV krīžu pārvarēšanas operāciju jomā, tostarp tādās operācijās kā *EUTM Somalia*, *EUNAVFOR Atalanta*, *EULEX Kosovo* un *EUPOL Afghanistan*;

117. atzinīgi vērtē pamatnolīgumus, ko ES līdz šim brīdim parakstījusi ar divpadsmit trešām valstīm, lai tās varētu piedalīties KDAP civilajās un militārajās operācijās;

118. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, NATO ģenerālsekretāram, NATO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam, ANO ģenerālsekretāram, EDSO pašreizējam priekšsēdētājam un EDSO Parlamentārās asamblejas priekšsēdētājam.

MAZĀKUMA VIEDOKLIS

Par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (pamatojoties uz Padomes ikgadējo ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku) (12562/2011 – C7-0000/2012 – 2012/2138(INI))

Ārlietu komiteja, referents: *Arnaud Danjean*

Mazākuma viedoklis, ko iesniedza GUE/NGL un deputāti *Sabine Lösing* un *Willy Meyer*

Ziņojumā tiek atbalstīta tālāka ES militarizācija, un, neraugoties uz finanšu un ekonomikas krīzi, pieprasīta militāra autonomija, palielinot investīcijas bruņojumā, aizsardzībā un militārajās nozarēs, militārās (mācību) operācijās, ziņojumā ES pozicionēta kā militāra alianse un atbalstīta ES sadarbība ar NATO.

Mēs iebilstam pret šo ziņojumu, jo tajā:

- trūkst miermīlīgu konfliktu risinājumu, tā vietā uzsvars tiek likts uz ES aizsardzību, iejaukšanos, militarizāciju, saistošu, pastāvīgu un strukturētu sadarbību, aizstāvēta iejaukšanās citu organizāciju uzdevumā;
- tiek dota priekšroka militārai intervencei, pieprasīts turpināt militāras darbības un palielināt to mērogu, pausta uzstājība panākt, ka KDAP misijas kļūst par stabilu parādību, pausts atbalsts ES štāba izveidei;
- pausts mudinājums izmantot ES attīstības palīdzības līdzekļus, lai finansētu drošības operācijas;
- pausts atbalsts tālākai civilmilitārai sadarbībai un aicināts to paplašināt, pausts atbalsts politikas jomu pakļaušanai KDAP;
- pausts šantažējošs apgalvojums, ka līdzekļu samazinājums aizsardzības nozarei novedīs pie uzticības mazināšanās;
- atbalstīts Militārās rūpniecības komplekss (*MIC*);
- pausts atbalsts *ATHENA* mehānismam un spiediens kaujas grupu izmantošanai.

Mēs prasām:

- tūlītēju (kodol-) atbrūošanos ES un pasaules līmenī;
- neizmantojot attīstības palīdzības līdzekļus militāriem mērķiem;
- panākt visu pasākumu nepārprotamu atbilstību ANO Statūtiem un starptautiskajiem tiesību aktiem;
- nodrošināt civilu ES, tikai un vienīgi civilus un miermīlīgus konfliktu risinājumus un nošķirt civilās un militārās darbības;
- stingri nošķirt ES no NATO.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	25.10.2012
Galīgais balsojums	+: 48 -: 7 0: 8
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorello Provera, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson, Boris Zala, Karim Zérubi
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Laima Liucija Andriekienė, Charalampos Angourakis, Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Diogo Feio, Hélène Flautre, Antonio López-Istúriz White, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Luis Yáñez-Barnuevo García